T.C. DANIŞTAY 10. DAİRE E. 1993/278 K. 1994/4838 T. 13.10.1994

Savunmanın Özeti : Yerinde olmadığı ileri sürülen temyiz isteminin reddi gerekeceği savunulmuştur.

D.Tetkik Hakimi : Gökhan Oğuz

Düşüncesi : Davacının işlettiği bilgisayar oyunu salonunun 18 yaşından küçükleri müşteri olarak kabul ettiğinin tesbiti üzerine. 2559 sayılı Yasa uyarınca kapatılmasına ilişkin işlemin iptali istemiyle açılan davayı; bilgisayar oyunu salonlarına 18 yaşından küçüklerin yanında velileri olsa dahi alınmayacağı yolunda davalı idarece konulan yasaklamayı hukuka uygun bularak reddeden mahkeme kararının temyizen bozulması istenilmektedir.

Yürürlükteki yazılı normlar ve mülki idare amirine kamu düzeni ve asayişin temini bakımından verilen yetkiler göz önünde bulundurulduğunda, bilgi ve maharet artırıcı ve zeka geliştirici olarak nitelendirilen bilgisayar oyunları oynatan işyerlerine, velilerinin gözetiminde ve velileriyle birlikte dahi olsalar 18 yaşından küçüklerin girmesinin yasaklanması mümkün değildir. Bu ancak işyerinin yasada gösterilen niteliklerinin dışına çıkması ve yasaya aykırı bu fiili duruma rağmen faaliyetinin devamına izin verilmesi halinde/ farklı bir yasal prosedürün uygulanması sonucu söz konusu edilebilir.

Diğer taraftan dava konusu işlemin, davacının işyerinde 18 yaşından küçük çocukların müşteri olarak bulunduğunun tesbiti üzerine tesis edilmiş olması karşısında, davanın reddi yolundaki mahkeme kararı sonucu itibariyle yerinde bulunmaktadır.

Açıklanan nedenlerle temyiz isteminin reddi ile mahkeme kararının gerekçeli olarak onanması gerekmektedir.

Danıştay Savcısı : Metin Yüksel

Düşüncesi : Atari salonları çocukları savurganlığa, sorumsuzluğa tembelliğe sevkeden hayalci bir toplum oluşmasına neden olan işyerlerindedir. Esasen bu tür yerlerin hiç açtırılmaması gerekir. İdarece bazı koşullarla izin verilen atari salonunun koşullara uyulmaması neden gösterilerek kapatılmasında kamu yararı ve hizmet gereklerine aykırılık yoktur. Bu sebeple temyiz dilekçesinde öne sürülen hususlar, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanununun 49.maddesinin 1.fıkrasında belirtilen nedenlerden hiçbirisine uymayıp idare mahkemesince verilen kararın dayandığı hukuki ve yasal nedenler karşısında anılan kararın bozulmasını gerektirir nitelikte görülmemektedir.

Açıklanan nedenlerle, temyiz isteminin reddiyle idare mahkemesi kararının onanmasının uygun olacağı düşünülmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Hüküm veren Danıştay Onuncu Dairesince işin gereği düşünüldü:

KARAR : Dava: davacının işlettiği bilgisayar oyunu salonuna 18 yaşından küçüklerin girdiğinin tesbit edildiğinden bahisle 2559 sayılı Yasa uyarınca işyerinin 7 gün süreyle kapatılmasına ilişkin işlemin iptali istemiyle açılmıştır.

Konya İdare Mahkemesi; 2559 sayılı Yasanın Ek 8. maddesi uyarınca umuma açık yer sayılan ve açılması mülki amirin iznine bağlanan video, televizyon ve benzeri oyun yerlerinin işleticilerinin, mülki idare amirince konulan yasaklara uymak zorunda oldukları. 18 yaşından küçükleri ve öğrencileri yanlarında velisi olsa dahi işyerine almayacağı kendisine tebliğ edilen davacının işyerinde 18 yaşından küçüklerin bulunduğunun tesbit edilmesi üzerine uygulanan dava konusu işlemde yasaya aykırılık olmadığı gerekçesiyle davayı reddetmiştir.

Davacı; işyerine 18 yaşından küçüklerin girmesini yasaklananın yasal dayanağının bulunmadığı savıyla, anılan mahkeme kararının temyizen incelenerek bozulmasını istemektedir.

2559 sayılı Polis Vazife ve Selahiyet Kanununa 3233 sayılı Yasanın 7. Maddesiyle eklenen Ek 8. maddede "Her ne ad altında olursa olsun, oynayanın kumar ve kazanç kasdı olmamak şartıyla bilgi ve maharet artırıcı veya zeka geliştirici nitelikteki elektronik oyun alet ve maki nal an. video oyunları, televizyon oyunları ve benzeri oyun yerleri" umuma açık yer sayılıp, açılması ve faaliyette bulunması mahallin en büyük mülki amirinin iznine bağlanmış, bu madde hükmüne ve "konulan yasaklara" uymayan işyerlerinin aynı Yasanın 8. maddesi uyarınca kapatılacağı hükümleri yer almıştır.

Aktarılan yasal düzenlemeyle mülki idare amirine kamu düzeni, toplum sağlığı, genel ahlak ve asayişin korunmasına yönelik olarak video-televizyon, benzeri oyun yerlerine ilişkin sınırlamalar getirme yolunda takdir yetkisi tanınmış olup uyuşmazlıkta, bu yetkinin kamu yararı ve hizmet gereklerine uygun olarak kullanılıp kullanılmadığının irdelenmesi gerekmektedir.

Davacıya, işlettiği bilgisayar oyunu salonuna 18 yaşından küçükleri velileri yanlarında dahi olsa almayacağı hususu 20.4.1992 tarihinde duyurulmuş, 29.4.1992 tarihinde yapılan kontrolde ise 18 yaşından küçük 6 tane çocuğun işyerinde müşteri olarak tespit edilmesi üzerine 4.5.1992 tarihinde dava konusu işlemle 2559 sayılı Yasanın 8. maddesi uyarınca işyeri yedi gün süreyle kapatılmıştır.

Davacının işleticisi olduğu işyeri; yasada "... oynayanın kumar ve kazanç kasdı olmamak şartıyla bilgi ve maharet artırıcı veya zeka geliştirici" video-televizyon ve benzeri oyun yeri olarak nitelendirilmiştir. Davalı idarenin ise oyunların kumar ve kazanç kasdı ile oynandığı, bilgisayar oyun programlarının genel ahlaka ve kamu düzenine aykırı olduğu, suça ve kötü alışkanlıklara teşvik ettiği gibi herhangi bir tesbit ve iddiası bulunmamaktadır.

Bu durumda, davalı idarece işlemin neden unsuru olarak gösterilen; bilgisayar oyunu oynanan salonlara devam eden ve özellikle ilköğretim çağındaki çocukların eğitim ve öğretimlerini aksattığı, bu yerlerde harcayacak parası bulunmayan çocukların hırsızlık gibi kötü yollara başvurdukları, ayrıca bu yerlerde kumar, sigara içme gibi kötü alışkanlıklar edindikleri yolundaki saptamalar. 18 yaşından küçüklerin bu oyun salonlarına ancak velilerinin kontrolü ve gözetiminde ve velileriyle beraber alınabilmesine ilişkin sınırlamalara hukuki dayanak teşkil edebilir. Velileriyle birlikte dahi olsalar 18 yaşından küçüklerin bilgisayar oyunu salonlarına girmelerinin yasaklanılması, ancak; bu işyerlerinin yasada belirlenen niteliklerin dışındaki işlevlerinin tesbiti ve bu tesbitin yasaklamayı haklı kılacak hukuki normlara uygunluğu halinde, mümkündür.

Dava konusu işlemin, davacının işlettiği bilgisayar oyunu salonunda 18 yaşından küçüklerin müşteri olarak bulunduğunun tespiti üzerine tesis edilmiş olması ve davacının 18 yaşından

küçüklerin yanlarında velilerinin bulunduğu şeklinde, aksi yönde iddiası da olmaması karşısında, davayı reddeden mahkeme kararı sonucu itibariyle yerinde bulunmaktadır.

Açıklanan nedenlerle, davacının temyiz isteminin reddine, Konya İdare Mahkemesinin 21.10.1992 gün ve E:1992/452, K:1992/795 sayılı kararının yukarıda gerekçelerle onanmasına 13.10.1994 gününde oybirliğiyle karar verildi.